

Karhuja ja kevään kiireitä

Karhuja Limingassa! Kysymyksiä ja havaintoja karhuista on tullut runsaasti viimeisen viikon aikana. Kyllä niitä näillä lakeuksilla on asunut pysyvästi jo pitkään, mutta nyt nallet ovat jälleen liikkeellä jopa aivan pihapiirissä. Ainakin Temmeksellä, Ala-Temmeksellä, Honkisuolla ja Tupoksessa on sekä näkö- että jälkihavaintoja karhusta tai kenties useammastakin.

Kaikki havainnot ovat tervetulleita, sillä ne kirjataan riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen (RKTL) nettipohjaiseen Tassu-ohjelmaan. Riistanhoitoyhdistysten suurpetoyhdyshenkilöt kokoavat kaikissa maamme riistanhoitoyhdistyksissä (298) havaintoja suurpedoista ja syöttävät ne Tassu-ohjelmaan. Havainnot ovat tutkijoiden käytössä kannanseurannassa ja niiden sekä RKTL:n omien tutkimusmenetelmien perusteella pystytään mahdollisimman tarkasti arvioimaan koko Suomen karhujen sekä muiden suurpetojen lukumäärä.

Tällä alueella karhuhavaintoja tehdään joka vuosi, mutta erityistä ongelmaa karhuista ei ole ollut. Jopa yllättävän näkymätöntä elämää ne osaavat viettää lähellä ihmisiä ja asutusta. Useimmat havainnot tehdään näin kevät-aikaan sekä toisaalta syksyllä metsästys- ja marjastusaikaan, jolloin karhu saattaa vieraila samoilla marjakarkaila ihmisten kanssa.

Keväällä havaitut karhut ovat useimmiten laajoilla alueilla liikkuvia nuoria eläimiä, jotka etsivät omia asuinalueitaan. Sama karhu saatetaan siten nähdä muutaman päivän sisällä hyvinkin laajalla alueella.

KEVÄT on monella tapaa kiireistä aikaa sekä ihmisille että eläimille. Erityisen kiehtovaa on seurata kaukaa etelästä saapuvien muuttolintujen mahdotonta hoppua soidimenoissa ja pesien rakentamisessa. Pihapiirin tuttuja lintuja on kiintoisaa seurata ja ihmetellä ovatko ne räystään alle saapuvat pääskyt tai pihan perällä pesivät rastaat ihan oikeasti niitä samoja, jotka syksyllä lähtivät muuttomatkalleen.

Yksi arvoitus on ainakin selvinnyt, kun kotipihassamme pesi vuosi sitten räkättirastaspari, joista toisen pää ja kaula olivat täysin valkoiset. Pesä oli puuvajan ylimmän nurkkahirren päällä oven oikealla puolella. Tänä keväänä pihalle ilmestyi sama rastas, joka on nyt rakentanut pesänsä samaisen vajan nurkkahirren päälle, mutta oven vasemmalle puolelle.

Saammepa nähdä kuinka monta kesää valkopää viettää pihassamme. Mansikkamaata ei enää ole ja ikivanhat herukkapensaat jouduttiin hävittämään, joten mitään intressiritiriitaa rastaiden kanssa ei ole. Ne saavat siis aivan rauhassa kaivella matoja pihanurmelta pää kallellaan kuunnellen. Eikä niitä muutenkaan saa häiritä, sillä jo lakiakin on niiden puolella. Tosin varpus- ja kanahaukan verotukselle ei lakikaan mahda mitään.

VIIME viikon lopulla Oulussa odotettiin erämessuille jopa 50 000 kävijää neljän päivän aikana. Mukana olee epäilen, ettei tuohon lukuun päästy. Useita näyttöleasettajia puhuttaneena huomasin selvää väsymistä ja puheissa toistui toteamus, että liikaa samanlaisia tapahtumia. Kaikki messut alkavat muistuttaa toisiaan vaikka kyse olisikin alun perin jostain erityisalueesta. Metrilakua ja paistettuja makkuja ainakin on tarjolla jokaiselle.

Oma tehtäväni sovittiin jo viime vuonna kun päätimme pystyttää Mäyräkoiraliiton oman osaston. Pohjois-Suomen Mäyräkoirakerho toimi osaston käytännön toteuttajana ja ensimmäinen ja ainoa tehtävä oli esitellä mäyräkoiraa monipuolisena koirarotuna. Kolme eri kokoa, normaali, kääpiö ja kaniini, sekä kolme eri karvanlaatua, karkea, pitkä ja lyhyt, saattavat mennä sekaisin, mutta kaikkiaan mäyräkoiran juuret ovat vahvasti kiinni käytännön metsästyksessä. Tänä päivänä päätehtävänä on joko luolakoiratoiminta, ajometsästys, jälkikoiran tehtävät tai kaikki yhdessä. Monta mielenkiintoista tarinaa kuultiin entisiltä ja nykyisiltä mäyräkoiran omistajilta ja olihan siellä joka päivä mukana elävä mannekiinimäykkä viihdyttämässä vieraita.

Mutta messuiksi saa nyt jäädä ja kesäaika keskitytään leppäilyyn, jälkiharjoituksiin ja -kokeisiin kunnes syksyn metsästyskausi taas käynnistyy.

MARJA JUNTILA

Hannu Pietiläinen